

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag 1	Journalnummer 400.C.2-0	Kontor EUK	3. maj 2005
------------	----------------------------	---------------	-------------

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Beskæftigelsesministeriets, Finansministeriets, Integrationsministeriets, Miljøministeriets, Socialministeriets, Undervisningsministeriets, Udenrigsministeriets, Videnskabsministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets grundnotat om Kommissionens meddelelse vedrørende de integrerede retningslinjer for vækst og job 2005-2008, KOM (2005) 141.

Grundnotat

Kommissionens meddelelse vedrørende de integrerede retningslinjer for vækst og job 2005-2008

KOM(2005)141

Resumé

Kommissionen har den 12. april 2005 offentliggjort en meddelelse vedrørende de integrerede retningslinjer for vækst og job 2005-2008, herunder en henstilling om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) (jf. traktatens artikel 99), og et forslag til en rådsbeslutning om retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker (jf. traktatens artikel 128), der efter behandling i de relevante rådsformationer ventes godkendt på Det Europæiske Råd og vedtaget af hhv. Rådet (økonomi- og finansministre) og Rådet (beskæftigelses- og socialministre). Det nye koncept med tre-årige integrerede retningslinjer er en gennemførelse af DER's beslutning den 22.-23. marts 2005 om midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien, herunder om bedre styring af strategien.

Baggrund

Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 22.-23. marts 2005 fastslår i relation til midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien, at Rådet på baggrund af Det Europæiske Råds konklusioner skal vedtage ”et sæt integrerede retningslinjer bestående af to elementer: de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) og retningslinjerne for beskæftigelsen. Da BEPG er det generelle instrument for samordning af de økonomiske politikker, bør de fortsat omfatte hele viften af makro- og mikroøkonomiske politikker og beskæftigelsespolitikkerne, for så vidt der er et samspil mellem disse og de økonomiske politikker; BEPG skal sikre den generelle økonomiske sammenhæng mellem strategiens tre dimensioner.”

Som led i at sikre, at de tiltag, som EU og medlemslandene vedtager, bedre bidrager til at fremme vækst og beskæftigelsen i Europa, besluttede stats- og regeringscheferne på forårstopmødet den 22.-23. marts 2005 at forbedre styringen af Lissabon-strategien. Hensigten var at gøre det lettere at prioritere samtidigt med, at den over-

ordnede balance og synergi mellem strategiens 3 dimensioner blev respekteret, og processen blev rationaliseret. På baggrund af konklusionerne fra forårstopmødet har Kommissionen således i nærværende meddelelse (KOM(2005)141) af 12. april 2005 fremlagt forslag til integrerede retningslinier for fremme af vækst og beskæftigelse i EU. På grundlag af disse retningslinier skal medlemslandene fastlægge nationale reformprogrammer, og Kommissionen skal fremlægge et program for Fællesskabets foranstaltninger, som skal fremme væksten og beskæftigelsen. De integrerede retningslinier inkorporerer dels de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, dels retningslinierne for beskæftigelsen i et samlet dokument for derved at præsentere en mere klar vision for, hvordan de udfordringer, som EU står overfor, kan håndteres.

De integrerede retningslinier udgør således grundlaget for den nye tre-årige Lissabon-cyklus, som derved dækker perioden 2005-08.

De integrerede retningslinier forventes behandlet af alle relevante dele af Rådet, samt drøftet på møder i Rådet (konkurrenceevneminstre) den 10. maj og 6. juni, Rådet (uddannelse og ungdom) den 24. maj, Rådet (beskæftigelses- og socialministre) den 2.-3. juni, og (økonomi- og finansministre) den 7. juni, forud for godkendelse af Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 2005, som forberedes af Rådet (generelle anliggender) den 23. maj og den 13. juni.. Efterfølgende vedtages de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer af Rådet (økonomi- og finansministre), mens beskæftigelsesretningslinierne vedtages af Rådet (beskæftigelses- og socialministre).

Hjemmelsgrundlag

De integrerede retningslinier vil blive vedtaget i henhold til de foreskrevne procedurer i Traktatens artikel 99 og 128.

Indhold

Kommissionen har den 12. april 2005 offentliggjort en meddelelse vedrørende de integrerede retningslinier for vækst og job 2005-2008, herunder en henstilling om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG), jf. traktatens artikel 99, og et forslag til en rådsbeslutning om retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, jf. traktatens artikel 128. Kommissionens oplæg til integrerede retningslinier består af dels de overordnede økonomisk-politiske retningslinier i form af makroøkonomiske retningslinier og mikroøkonomiske retningslinier og dels beskæftigelsesretningslinierne, jf. oversigt.

Oversigt: De integrerede retningslinier for vækst og job (2005-2008)

Makroøkonomiske retningslinier	
1	At sikre økonomisk stabilitet
2	At sikre økonomisk holdbarhed
3	At fremme efficient allokering af ressourcer
4	At fremme større sammenhæng mellem makroøkonomisk politik og strukturpolitik
5	At sikre at lønudvikling bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst
6	At bidrage til en dynamisk og velfungerende ØMU

Mikroøkonomiske retningslinier

- 7 At udvide og uddybe det indre marked
- 8 At sikre åbne og kompetitive markeder
- 9 At skabe et mere attraktivt erhvervmiljø
- 10 At fremme iværksætterkulturen og at skabe et miljø fremmende for små og mellemstore virksomheder
- 11 At udvide og forbedre europæisk infrastruktur og færdiggøre aftalte prioriterede grænseoverskridende projekter
- 12 At øge og forbedre investeringer i F&U
- 13 At fremme innovation og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (ICT)
- 14 At fremme en bæredygtig anvendelse af ressourcer og styrke synergierne mellem miljøbeskyttelse og vækst
- 15 At bidrage til en stærk industriel base

Beskæftigelsesretningslinier

- 16 At gennemføre beskæftigelsespolitikker rettet mod opnåelse af fuld beskæftigelse, forbedring af kvalitet og produktivitet i arbejdet, og styrkelse af social og territorial samhørighed
- 17 At fremme en livslang tilgang til arbejde
- 18 At sikre rummelige arbejdsmarkeder for jobsøgende og udsatte grupper
- 19 At forbedre matching af behov på arbejdsmarkedet
- 20 At forbedre fleksibilitet kombineret med sikkerhed i beskæftigelsen og reducere segmentering på arbejdsmarkedet
- 21 At sikre en beskæftigelsesfremmende udvikling i løn og andre arbejdskraftomkostninger
- 22 At udvide og forbedre investeringer i humankapital
- 23 At tilpasse uddannelses- og efteruddannelsessystemer som reaktion på nye kompetencekrav

DE OVERORDNEDE ØKONOMISK-POLITISKE RETNINGSLINIER (BEPG)

Kommissionens meddelelse, del 1 om de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, indeholder følgende oplæg til retningslinier med anbefalinger:

Makroøkonomiske politikker for vækst og job

Retningslinie 1: At sikre økonomisk stabilitet

EU-landene bør leve op til deres mellemfristede budgetmålsætninger, og – i det omfang denne målsætning endnu ikke er opfyldt – gennemføre de nødvendige tiltag i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten, og landene bør samtidig undgå procyklisk finanspolitik.

Lande med uholdbare underskud på betalingsbalancen bør korrigere dem gennem strukturreformer og finanspolitik.

Retningslinie 2: At sikre økonomisk holdbarhed

EU-landene bør – i lyset af de skønnede omkostninger knyttet til de aldrende befolkninger – styrke de offentlige finanser gennem gældsreduktion og reformer af pensions- og sundhedssystemer, der sikrer at de er finansielt holdbare og opfylder deres sociale mål, samt højere beskæftigelse og arbejdsudbud.

Retningslinie 3: At fremme efficient allokering af ressourcer

EU-landene bør – under overholdelse af retningslinierne om økonomisk stabilitet og holdbarhed – sikre en sammensætning af de offentlige udgifter, der fremmer vækst, herunder F&U og uddannelse, tilpasse skattestrukturer for at styrke vækstpotentialet, og sikre mekanismer til vurdering af forholdet mellem offentlige udgifter og opnåelsen af politiske mål, og sikre den overordnede sammenhæng mellem forskellige reformer.

Retningslinie 4: At fremme større sammenhæng mellem makroøkonomisk politik og strukturpolitik

EU-landene bør gennemføre reformer, der understøtter en sund makroøkonomisk ramme gennem øget fleksibilitet, mobilitet og tilpasningsevne som reaktion på globaliseringen, teknologiske fremskridt og ændringer i konjunkturforhold.

Retningslinie 5: At sikre at lønudviklingen bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst

EU-landene bør fremme en løndannelse og udvikling i arbejdskraftomkostninger, der er konsistent med prisstabilitet og udviklingen i arbejdsproduktivitet på mellemlang sigt, idet der bør tages højde for forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold.

Retningslinie 6: At bidrage til en dynamisk og velfungerende ØMU

Eurolandene bør være særligt fokuserede på finanspolitisk disciplin, og de eurolande, der endnu ikke opfylder deres mellemfristede budgetmålsætning bør tilstræbe en årlig forbedring af deres konjunkturrensede budgetsaldo på som udgangspunkt 0,5 pct. af BNP, og en større forbedring i gode tider. Eurolandene bør også gå videre med strukturreformer, der forbedrer euroområdetets konkurrenceevne og tilpasningsevne i forhold til asymmetriske choks. Eurolandene bør endvidere sikre, at euroområdetets indflydelse i det globale økonomiske system er i overensstemmelse med dets økonomiske vægt.

Mikroøkonomiske reformer rettet mod styrkelse af Europas vækstpotentiale

Retningslinie 7: At udvide og uddybe det indre marked

EU-landene bør fremskynde gennemførelse af direktiver vedrørende det indre marked, prioritere en bedre gennemførelse af lovgivning vedrørende det indre marked,

fremme den finansielle integration, fjerne skattemæssige hindringer for grænseoverskridende aktiviteter og anvende EU's regler for offentlige indkøb effektivt.

Retningslinie 8: At sikre åbne og konkurrencedygtige markeder

EU-landene bør prioritere fjernelsen af lovgivningsmæssige barrierer og andre barrierer, der hæmmer konkurrencen i nøglesektorer, en mere effektiv håndhævelse af konkurrencepolitik, myndighedernes gennemgang af markedsforhold for at identificere og fjerne hindringer for konkurrence og markedsadgang, reduktionen i statsstøtte, der forvrider konkurrencen, og omprioritering af støtte til fordel for horisontale mål såsom forskning og innovation. EU-landene bør også fuldt ud implementere de aftalte tiltag for at åbne netværksindustrier for konkurrence for at sikre effektiv konkurrence på europæiske integrerede markeder, samtidig med, at der sikres tilfredsstillende udbud af services af høj kvalitet af generel økonomisk interesse.

Retningslinie 9: At skabe et mere attraktivt erhvervmiljø

EU-landene bør sikre øget kvalitet i lovgivningen gennem systematisk og grundig vurdering af dens økonomiske, sociale og miljømæssige effekter, mens der tages højde for de administrative omkostninger forbundet med reguleringen. Landene bør konsultere de berørte parter vedrørende fordele og ulemper ved deres lovgivningsinitiativer, især i det omfang initiativerne indebærer prioritering mellem forskellige politiske mål.

Retningslinie 10: At fremme iværksætterkulturen og at skabe et miljø fremmende for små og mellemstore virksomheder

EU-landene bør forbedre adgangen til finansiering, tilpasse skattesystemerne, styrke det innovative potentiale hos små og mellemstore virksomheder, og tilbyde relevant informations- og støtteservice for at fremme virksomhedsetablering og vækst i overensstemmelse med Charteret for små og mellemstore virksomheder. EU-landene bør endvidere styrke vægten på iværksætterkultur i uddannelser og efteruddannelser, samt fremme mulighederne for ændringer i ejerforhold, revidere konkurslovgivning og forbedre retsprocesser vedrørende blandt andet virksomhedsomstruktureringer.

Retningslinie 11: At udvide og forbedre europæisk infrastruktur og færdiggøre aftalte prioriterede grænseoverskridende projekter

Der bør ske en udvidelse og forbedring af europæisk infrastruktur og færdiggørelse af aftalte prioriterede grænseoverskridende projekter med det særlige formål at opnå større integration af nationale markeder i det udvidede EU.

EU-landene bør udvikle passende infrastrukturer i forhold til transport, energi samt informations- og kommunikationsteknologi som en vigtig betingelse for at sikre en succesfuld åbning af netværksindustrier for konkurrence. Landene bør desuden indføre passende infrastrukturprissystemer som et middel til at internalisere miljømæssige omkostninger for at sikre en efficient anvendelse af infrastrukturer og udvikling af en bæredygtig modal balance.

Retningslinie 12: At øge og forbedre investeringer i F&U

EU-landene bør udvikle tiltag for at fremme privat forskning og udvikling ved at styrke rammebetingelserne og sikre, at virksomheder opererer i tilstrækkeligt kompetitive markeder, ved at øge omfanget og effektiviteten af offentlige udgifter til forskning og udvikling, ved at styrke 'excellence-centre', ved at gøre bedre brug af støttemekanismer, ved at sikre et tilstrækkeligt udbud af kvalificerede forskere gennem flere studerende i videnskabs-, teknik- og ingeniørfag samt styrket karriereudvikling og mobilitet af forskere på tværs af lande og sektorer.

Retningslinie 13: At fremme innovation og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi (ICT)

EU-landene bør fokusere på forbedringer af supportservices for innovation, herunder for teknologioverførsel og netværk, der sammenknytter universiteter og virksomheder, fremme af videnoverførsel gennem udenlandske direkte investeringer, bedre adgang til finansiering samt betalelige og veldefinerede intellektuelle ejendomsrettigheder. Landene bør fremme anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologi og relaterede ændringer i organisationen af arbejde.

Retningslinie 14: At fremme en bæredygtig anvendelse af ressourcer og styrke synergiene mellem miljøbeskyttelse og vækst

EU-landene bør prioritere internalisering af miljømæssige omkostninger, øget energieffektivitet samt udviklingen og anvendelsen af miljøteknologi. Implementeringen af disse prioriteter bør være i overensstemmelse med eksisterende europæiske forpligtelser samt med tiltag og instrumenter foreslået i handlingsplanen for miljøteknologi (Environmental Technologies Action Plan, ETAP), idet der bør lægges vægt på anvendelse af blandt andet markedsbaserede instrumenter og fjernelse af miljøskadelige subsidier sammen med andre politikinstrumenter.

Retningslinie 15: At bidrage til en stærk industriel base

EU-landene bør fokusere på udviklingen af nye teknologier og markeder. Det indebærer særligt forpligtelse til etablering og implementering af fælles europæiske teknologiiinitiativer og offentlig-private partnerskaber, der bidrager til håndtering af ufuldkommenheder på markeder og skabelsen af lokale klynger.

BESKÆFTIGELSESPOLITIKLINIERNE

Kommissionens meddelelse, del 2 om beskæftigelsesretningslinierne indeholder følgende forslag til Rådets beslutning:

Retningslinie 16: At gennemføre beskæftigelsespolitikker rettet mod opnåelse af fuld beskæftigelse, forbedring af kvalitet og produktivitet i arbejdet, og styrkelse af social og territorial samhørighed. Politikkerne skal bidrage til at opnå en gennemsnitlig beskæftigelsesfrekvens for Den Europæiske Union (EU) på 70 pct., på mindst 60 pct. for kvinder og 50 pct. for ældre arbejdstagere (55-64 årige), og bidrage til at reducere ledighed og inaktivitet. Medlemslandene skal sætte nationale mål for 2008 og 2010.

Retningslinie 17: At fremme en livslang tilgang til arbejde. Fornyet indsats for at skabe beskæftigelsesmuligheder for unge og reduktion af ungdomsledigheden; handling m.h.p. eliminering af kønsforskelle i forhold til beskæftigelse, ledighed og

aflønning; bedre sammenhæng mellem arbejde og privatliv, herunder tilvejebringelse af institutionspladser for børn og andre; modernisering af pensions- og sundhedssystemerne, herunder sikring af den finansielle holdbarhed og tilpasning til behovene m.h.p. at fremme muligheden for beskæftigelse og længere arbejdsmarkedstilknytning, herunder passende incitamentter til at arbejde og ikke tilskynde til tidlig tilbagetrækning; fremme arbejdsvilkår som bidrager til aktiv aldring (retningslinie 17 skal ses i sammenhæng med retningslinie 2).

Retningslinie 18: At sikre rummelige arbejdsmarkeder for jobsøgende og udsatte grupper. Aktiv og forebyggende arbejdsmarkedspolitik, herunder tidlig identifikation af behov, jobsøgningsstøtte, vejledning og træning som del af en personlig handlingsplan, tilvejebringelse af nødvendig social service for at støtte udsatte personers indtræden på arbejdsmarkedet og bidrage til social og territorial sammenhæng samt udryddelse af fattigdom; kontinuerlig gennemgang af skatte- og ydelsessystemerne, herunder styring og betingelser for ydelser samt reduktion af høje effektive marginalskatte med henblik på at det skal kunne betale sig at arbejde og at sikre et passende niveau af social beskyttelse.

Retningslinie 19: At forbedre matching af behov på arbejdsmarkedet. Modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedsinstitutioner, særlig arbejdsformidlingssystemer; større gennemsigtighed med hensyn til beskæftigelses- og træningsmuligheder på nationalt og europæisk niveau for at fremme mobilitet i Europa; bedre foregribelse af behov for færdigheder, arbejds-kraftmangel og flaskehalse; passende styring af økonomisk migration.

Retningslinie 20: At forbedre fleksibilitet kombineret med sikkerhed i beskæftigelsen og reducere segmentering på arbejdsmarkedet. Tilpasning af beskæftigelseslovgivningen, gennemgå - hvor nødvendigt - niveau for fleksibilitet indeholdt i permanente og ikke-permanente kontrakter; bedre foregribelse og håndtering af ændringer, herunder økonomisk restrukturering, særlig ændringer forbundet med handelsåbning, for at minimere deres sociale omkostninger og lette tilpasning; støtte overgang mht. beskæftigelsesstatus, herunder træning, selvbeskæftigelse, oprettelse af egen virksomhed og geografisk mobilitet; fremme og udbredelse af innovative former for arbejdsorganisation, herunder bedre sundhed og sikkerhed og mangfoldighed mht. aftale og arbejdstidsarrangementer, med henblik på forbedring af kvalitet og produktivitet i arbejdet; tilpasning til nye teknologier på arbejdspladsen, beslutsom handling for at transformere illegalt arbejde til regulær beskæftigelse (retningslinie 20 skal ses i sammenhæng med retningslinie 4).

Retningslinie 21: At sikre en beskæftigelsesfremmende udvikling i løn og andre arbejdskraftomkostninger. Fremme/understøtte de rigtige rammevilkår for lønforhandlings-systemer, under fuld respekt for de sociale parters rolle, afspejle forskelle i produktivitet og udviklingstræk på arbejdsmarkedet på branche- og regionalt niveau; overvåge, og hvor det er passende revurdere struktur og niveau for ikke-lønæssige omkostninger og deres indvirkning på beskæftigelse, særlig for lavtlønnede, og den der træder ind på arbejdsmarkedet for første gang (retningslinie 21 skal ses i sammenhæng med retningslinie 5).

Retningslinie 22: At udvide og forbedre investeringer i menneskelige ressourcer. Etablering af effektive livslange læringsstrategier, i overensstemmelse med

europæiske forpligtigelser, herunder passende incitamenter og omkostningsdelingsmekanismer for virksomheder, offentlige myndigheder og enkeltindivider, særlig m.h.p. markant reduktion af antal elever der forlader skolesystemet tidligt; øget adgang til initial faglig -, sekundær – og højere uddannelse, herunder lærlingepladser og iværksættertræning; og styrket deltagelse i videre/fortsat uddannelse og arbejdspladstræning over hele livscyklens, særligt for lavt-uddannede og ældre arbejdstagere (retningslinie 22 skal ses i sammenhæng med retningslinie 12).

Retningslinie 23: At tilpasse uddannelses- og efteruddannelsessystemer som reaktion på nye kompetencekrav. Bedre identifikation af faglige behov og nøglekompetencer og foregribelse af fremtidige kvalifikationsbehov; udbrede udbuddet af uddannelses- og træningsværktøjer; udvikle rammer for gennemsigthed af kvalifikationer, deres anerkendelse og validering af ikke-formel og uformel læring; sikre tiltrækningskraft, åbenhed og høje kvalitetsstandarder for uddannelse og træningssystemer.

Nærhedsprincippet

Medlemslandene har selv ansvaret for deres økonomiske politikker, herunder makroøkonomisk og mikroøkonomisk politik samt beskæftigelsespolitik, men skal ifølge traktaten betragte deres økonomiske politikker som spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet i kraft af de overordnede økonomisk politiske retningslinjer, jf. traktatens artikel 99, og retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, jf. traktatens artikel 128. Da retningslinjerne er eksplicit hjemlet i traktaten finder regeringen at meddelelsen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i forbindelse med vedtagelse af retningslinjerne. Europa-Parlamentet ventes at komme med en udtalelse forud for Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 2005.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Kommissionens forslag til integrerede retningslinjer har i sig selv ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Kommissionens forslag til integrerede retningslinjer ventes ikke i sig selv at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Gennemførelse af retningslinjerne forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Rammenotatet har været i høring i Kontaktudvalget for Lissabon-strategien. Nedenfor følger resumé af modtagne høringsvar.

DA og DI bakker op om DER's beslutning af den 22.-23. marts 2005 om relancering af Lissabon-strategien med fokus på vækst og beskæftigelse og finder det positivt, at der med de integrerede retningslinier lægges op til koordinering af makro- og mikroøkonomi samt beskæftigelsespolitikken, samt at der lægges op til udarbejdelse af kun ét nationalt reformprogram.

DA opfordrer regeringen til at holde et højt ambitionsniveau for sit reformprogram. Den forventede stagnation i antallet af mennesker i den arbejdsdygtige alder inden for de næste 5-10 år anses for den store udfordring for EU. Der er behov for at øge og kvalificere den europæiske arbejdsstyrke. DA bemærker, at den lange række af specifikke mål og indikatorer for beskæftigelsesudviklingen fra tidligere ikke længere er inkluderet, og finder det uheldigt, at mange af de indikatorer, der gør det muligt at følge udviklingen i medlemslandene, ikke længere skal have en fremtrædende rolle.

DI anser retningslinierne som et godt udgangspunkt for den videre fælles europæiske reformproces, hvis hensigter afhænger af opfølgningen i de kommende nationale reformprogrammer. Stabil makroøkonomi, som er nødvendig for understøtte erhvervslivet, sikres kun ved strukturreformer. DI nævner, at retningslinie 2 bidrager til at understrege nødvendigheden af at forøge arbejdsstyrken for at mindske presset på de offentlige finanser, som vil kunne skabe væksten. Modsat opfordringen i retningslinie 15, vurderer DI, at det teknologiske potentiale udnyttes bedst ved at sikre ensartede rammevilkår for alle virksomheder – og ikke ved særlige initiativer rettet mod smalle målgrupper gennem skabelsen af såkaldte klynger.

LO finder på grundlag af en foreløbig vurdering, at de integrerede retningslinier af meget generel karakter, og at det er den nationale implementering, som vil afspejle om væksten og beskæftigelsen reelt stimuleres. LO konstaterer med tilfredshed, at der lægges op til et samarbejde i den makroøkonomiske dialog mellem myndigheder og interesseorganisationer.

HK finder det positivt, at eksisterende retningslinier for økonomi og beskæftigelse integreres, og at der lægges et tre-årigt perspektiv. HK mener, at der er gode signaler i retningslinierne, især under beskæftigelsesdelen. Det er positivt, at kvalitet i arbejdet indgår i retningslinie 16, men ser dog gerne endnu stærkere formuleringer, der tilskynder medlemsstaterne til at udnytte synergierne mellem kvalitet i arbejdet, produktivitet og beskæftigelse gennem såvel beskæftigelsespolitik som anden økonomisk politik. HK vurderer vedr. retningslinie 17, at fremme af livslang tilgang til arbejdet også bør ses i sammenhæng med at udvide og forbedre investeringer i menneskelige ressourcer, jf. retningslinie 22. Generelt finder HK, at der mangler en opfordring til at udnytte den offentlige sektors vækst og beskæftigelsespotentiale.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) vurderer, at Kommissionen ignorerer eller trodser signalet fra DER om, at Lissabon-strategiens miljødimension ikke skal svækkes. DN påpeger, at kun en ud af de 23 retningslinier beskæftiger sig med miljøbeskyttelse – og det på en meget generel og uforpligtende måde, hvilket er et tilbageskridt i.f.t. de overordnede økonomiske retningslinier fra 2003. Således er omtalen af Kyoto Protokollen og afkobling mellem vækst og miljøbelastning ikke længere medtaget. DN opfordrer til at lægge mere vægt på en systematisk anvendelse af ”forureneren betaler-princippet”, således at miljømæssige omkostninger integreres i de økonomiske aktiviteter, samt at sætte større fokus på miljø-innovation. DN fremsætter en række konkrete ændringsforslag.

Kommunernes Landsforening (KL) støtter Kommissionen integration af retningslinierne for vækst og beskæftigelse, idet dette vil give en mere præcis og fokuseret tilgang til at skabe øget vækst og beskæftigelse i Europa. KL har reservationer i.f.t. den makroøkonomiske tilgang, den regionale dimension, miljø og energi, og den offentlige sektors rolle. Vedr. retningslinje 7 bakker KL bakker op om det indre marked, men mener ikke nødvendigvis, at EU-landene bør fremskynde gennemførelse af direktiver vedr. det indre marked, hvis de kolliderer med andre væsentlige interesser. Vedr. retningslinje 8 vurderer KL, at det er vigtigt med effektiv konkurrence, hvilket der i KL's øjne allerede er i det danske marked på det kommunale serviceområde. KL udtrykker eksplicit støtte til retningslinje 9. Vedr. retningslinje 10 er det KL's holdning, at det er væsentligt med iværksætterkultur samt at skabe et fremmede miljø for små og mellemstore virksomheder. KL har ingen holdning til revision af konkurslovgivningen, men er naturligvis for en forbedring af retsprocesser vedr. bl.a. virksomhedsomstruktureringer. F.s.v.a. retningslinje 12 er det KL's holdning, at offentlige ressourcer anvendes mest hensigtsmæssigt i forbindelse med forskning, men det offentliges udgifter dertil skal ikke nødvendigvis forøges.

Amtsrådsforeningen (ARF) udtrykker på foreløbig basis støtte til de brede rammer på det økonomisk-politiske og beskæftigelsesområdet, samt ønske om inddragelse i udarbejdelse af nationalt reformprogram.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) finder, at retningslinierne er så overordnede, at de bliver almene og derfor vanskelige at være uenige i, men ser frem til det kommende nationale reform-program. HTS finder det stærke fokus på at øge udbuddet af arbejdskraft helt rigtigt. I f.m. fremme af innovation og produktivitet understreger HTS, at forskning og anvendelse af ny teknologi er vigtige instrumenter, men at det ikke nytter at satse entydigt på enkelte ”vinder-sektorer”. Indsatsen skal funderes bredt, bl.a. gennem en generel opkvalificering af den arbejdskraft, der er til rådighed. HTS finder, at den afregulering og øget konkurrence på en række markeder, herunder for tjenesteydelser, der lægges op til i retningslinje 8, er en forudsætning for at fremme udviklingen af et indre marked, og HTS kan tilslutte sig ønsket om en generel sænkning af statsstøtteniveauet.

FTF støtter relanceringen af Lissabon-strategien med opstilling af integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse, samt finder det afgørende, at den økonomiske politik anvendes aktivt til at stimulere vækst og jobskabelse. FTF finder generelt retningslinierne tegner en balanceret strategi frem mod opfyldelsen af Lissabon-målsætningerne. Det afgørende er imidlertid medlemslandenes konkrete implementering af retningslinjerne, og opstilling af

ambitiøse målsætninger. I den forbindelse er det væsentligt, at de indikatorer, der er udviklet i EU's fælles beskæftigelsesstrategi videreføres og udvikles.

FTF opfordre til, at retningslinjerne i højere grad betoner en aktiv involvering af arbejdsmarkedets parter i implementeringen af et samlet reformprogram, samt opfordrer til, at arbejdsmarkedets parter inddrages på samme måde, der hidtil har været anvendt i forhold til national handlingsplan for beskæftigelse.

Akademikernes Centralorganisation og Dansk Metal har ingen bemærkninger.

Holdning

Foreløbig generel dansk holdning

Fra dansk side hilses Kommissionens meddelelse vedrørende de integrerede retningslinier for vækst og job 2005-2008 velkommen som grundlag for vedtagelsen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) og retningslinierne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker (EG) i Rådet. Fra dansk side bifalder man integrationen af de eksisterende retningslinier, som bidrager til den af DER vedtagne refokusering af Lissabon-strategien.

Fra dansk side lægges der vægt på, at retningslinierne udformes, så de har den størst mulige effekt i forhold til gennemførelsen af økonomisk politik, der bidrager til at nå Fællesskabets mål, at integrationen af retningslinierne bidrager til at opfylde traktatens krav om, at beskæftigelsesretningslinierne er i overensstemmelse (konsistente) med de overordnede økonomisk-politiske retningslinier samt finder det hensigtsmæssigt, at alle relevante rådsformationer fortsat skal bidrage til formulering og gennemførelse af de integrerede retningslinier. Fra dansk side lægges endvidere vægt på, at de integrerede retningslinier afspejler de danske prioriteter op til forårstopmødet og de konklusioner, som blev vedtaget på forårstopmødet, herunder at BEPG skal sikre konsistens i den økonomiske politik.

Ventet generel holdning blandt de øvrige EU-lande

De øvrige EU-lande ventes at hilse Kommissionens meddelelse vedrørende de integrerede retningslinier for vækst og job 2005-2008 velkommen. Øvrige landes holdninger til forslag til retningslinier kendes endnu ikke.